

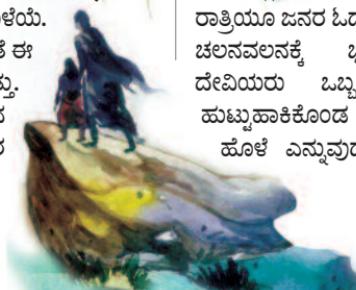

ಸುಧಾ ಆಡುಕಲ್

ಕಲೆ: ಎಸ್. ವಿ. ಹೂಗಾರ್

ಹೊಳೆಯಂಬ ನಂಗಾಡಿ

ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ ಉರನ್ನು ಎಪ್ಪೋತ್ತಿಗೆ ಕಣ್ಣಿನ್ನಿಂದ ನೇನಪಾಗುವ ಮೊದಲ ಸಂಗತಿಯಿಂದರೆ ನಮೂರು ಹೋಳಿ. ಏರಡು ಬೆಣ್ಣಗಳ ನಡುವೆ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಂತಿರುವ ನನ್ನಾರನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡುಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕತ್ತರಿಸಿದಂತೆ ಹರಿಯುವ ಹೋಳಿ ನನ್ನೆಂದಿಗೆ ಸದಾ ಹರಿಯುತ್ತಾಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಬಾಲ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆ ಎಲ್ಲ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು, ಚಲನೆಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಈ ಹೋಳಿಯೇ. ಹಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಜಾಗಗಳಂತೆ ಈ ಹೋಳಿಗೂ ಬಂದು ಪುರಾಣವಿತ್ತು. ದೂರದ ಬೆಣ್ಣದ ಮೇಲಿರುವ ಕಾನಮ್ಮನೂ, ನಮೂರು

ಸಿರಿದೇವಿ ದೇವಿಯಮ್ಮನೂ ಒಂದೇ ಕರುಳಬಳ್ಳಿಯ ಕುಡಿಗಳಂತೆ. ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರು ಆಗಾಗ ಇರುಳಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ ಒಬ್ಬರ ಮನಗೊಬ್ಬರು ಮೋಗಿಬಿರುವುದೂ ಇತ್ತಂತೆ. ಹಾಗೆ ಸಂಚರಿಸುವ ದೇವಿಯರ ಕಾಲ್ಪನ್ಕಿಯ ಸದ್ವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆಂದು ಸಾಕ್ಷ್ಯ ನುಡಿಯುವ ಹಿರಿಯಿರನೇಕರು ನಮ್ಮಾಲ್ಕಿನಲ್ಲಿದ್ದರು. ಉಲರಿನಲ್ಲಿ ಜನರ ಸಂಪ್ರೇಹಣೆಯಿಂದ, ಕಾಡುಮೃಗಗಳಲ್ಲಿ ಉಲರಿನಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವುದು ಕಡಿಮೆಯಾದಂತೆ ರಾತ್ರಿಯೂ ಜನರ ಓಡಾಟ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ದೇವಿಯರ ಜಲನವಲನಕ್ಕೆ ಭಂಗಬಂದಿತಂತೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ದೇವಿಯರು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಹುಟ್ಟಿಹಾಕಿಕೊಂಡ ಜಲಮಾರ್ಗವೇ ನಮೂರು ಹೋಳಿ ಎನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲರ ಅಭಿಮತವಾಗಿತ್ತು.